OĞUZ KAĞAN
01

1
OĞUZ KAĞAN
Güneş Bozdağın ardında ışıldamaya başlamış, gün çoktan ağarmış, kuş sesleri bütün ovayı kaplamıştı ama Bozdağ'ın eteğindeki geniş bir orman'ın yanıbaşında kurulu olan küçük bir obadan çıt bile çıkmıyordu..

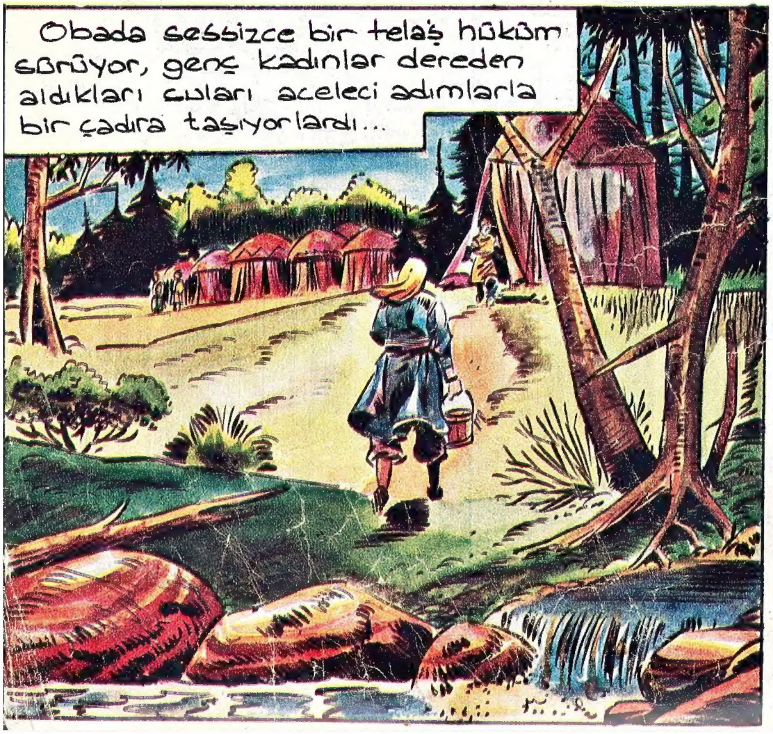
Obada sessizce bir telaş hüküm sürüyor, genç kadınlar dereden aldıkları suları aceleci adımlarla bir çadıra taşıyorlardı...

Sonunda haftalardır beklenen an gelmiş AY KAĞAN'ın bir oğlu olmuştu–

2 Bu çocuk diğer çocuklara hiç benzemiyordu. Yüzü mavi, ağzı ateş kırmızısı, gözleri ela, saçları kaşları kapkara idi... Güzel perilerden daha güzel olan bu bebek..
anasının sütünü bir emdi, bir daha emmedi. Doğduktan kırk gün sonrada yürüdü.
Ayakları kurt ayağı, beli kurt beli gibiydi. Kısa zamanda gelişti büyüdü yaman bir yiğit oldu.
İşi gücü ava gitmek, ata binmekti. Gün gelir, haftalarca atının üzerinden inmediği, aylarca avının peşini bırakmadan avlandığı olurdu

Derelerin, ırmakların gürül gürül aktığı, ağaçlarda kuşların neşeyle şarkı söylediği bir gün idi. Çalışkan oba halkı herzaman olduğu gibi erkenden kalkmış işlerinin başına koşmuşlardı..
GÜNAYDIN YİĞİT BUĞRA! OĞUZ GENE AVA MI ÇIKTI?
ONUN AVSIZ, EĞLENCESİZ GEÇİRDİĞİ BİR GÜN VARMI KI KOCA TİGİN?.
DOĞRUSUNU İSTERSEN YA YİĞİT BUĞRA BEN BÖYLE YAYI SERT, BİLEĞİ GÜÇLÜ YİĞİT GÖRMEDİM..
TANRI VERE DE YAYINI DA BİLEĞİNİ DE HAK YOLUNDA ADASA KÖTÜ İŞLERDE KULLANMASA..
Tam o sırada korkunç bir ses duyuldu..
ALLAH ALLAH BU KORKUNÇ SES DE NE? NELER OLUYOR?

4 İki yiğit, merakla sesin geldiği yöne dogru ilerleyip ormana girdiler...
BU SES DE NE OLA KOCA TİGİN?
BİLMİYORUM AĞAM AMA ORMANIN DERİNLİKLERİNDEN GELDİ!..
ETRAFTA GARİP BİR SESSİZLİK SEZMİYORMUSUN BUGRA? BÜTÜN ORMAN SUSTU SANKİ...
Birden çevrenin korkunç sessizliğini ormandan çıkan kuşların kanat çırpışları bozdu...
ŞURAYA BAK TİGİN! KUŞLAR SEBEPSİZ YERE ORMANDAN KAÇMAZLAR!.
BİRŞEYDEN ÜRKMÜŞLER!..
BURADA KÖTÜ ŞEYLER OLACAK BUĞRA.. GİDELİM, DURMAYALIM BU UĞURSUZ YERDE ..
DUR TİGİN! NEREYE GİDİYORSUN?. NE VAR BU KADAR HEYECANLANACAK?.
Fakat aynı anda..
AMANIN! BU DA NE!?

Gördükleri manzara dehşet verıciydi. Korkunç bir yaratık ağzından ve burnundan alevler çıkararak onlara yaklaşıyordu..
İki yiğit savaşçı şimdiye kadar böyle bir canavar ile karşılaşmadıklarından donup kalmışlardı..
KAÇALIM! ÜZERİMİZE GELİYOR!
Sonra delicesine ölümüne koşmaya başladılar.
KURTULAMAYACAĞIZ OH! TANRIM NE KORKUNÇ BİR YARATIK!
YAKALAYACAK BİZİ! DAHA HIZLI KOŞALIM!
..Fakat Buğranın ayağı..
otların arasından çıkmış bir ağaç kökune takılınca...
EYVAH

Koca Tigin kendini bir anda yerde bulmuştu..
HAY AKSİ ŞEYTAN! SIRASI MI İDİ ŞİMDİ!..
6
ELVEDA BUĞRA, HAKKINI HELÂL ET!
OH ALLAHIM! KOCA TİGİN! SENİ BIRAKAMAM. GELİYORUM!
HAYIR, BUĞRA DELİLİK ETME! ONA KİMSE KARŞI KOYAMAZ! KAÇ KENDİ CANINI KURTAR!
TİGİN HAKLI. NE ONA YARDIMA NE DE KAÇMAYA ZAMAN KALDI...
TANRIM! GÜNAHLARIMI BAĞIŞLA! SONUM GELDİ!

Bu arada Buğra, gördüğü canavar'ın etkisinden halâ kurtulamamış, hızla obasına doğru koşuyordu...
YURTTAKİLERE HABER VERMELİYİM! KARAHAN OLANLARA İNANACAK MI ACABA?..
7
Buğra, telaşla obaya girdi. Karahan'ın huzuruna çıktı. Bütün gördüğünü bildiğini bir bir anlattı.
İŞTE BÖYLE YÜCE HAN'IM HALÂ CANAVARIN KORKUNÇ ATEŞİNDEN NASIL SAĞ KURTULDUĞUMA İNANAMIYORUM..
Kara han Moğol han'ın dört oğlundan biriydi. Babası ölünce yerine kendisi geçmişti. Yazı ardağ ile bozdağda geçirir, kışın Karakurum'a göç ederdi. Bütün memleketin tek hakimi idi. Yurda o hükmederdi.
Buğra'nın anlattıklarını bir bir dinledi...
.. sonra usulca yerinden kalkarak keskin gözlerini otağdakilerden ayırmayarak emir verdi..
TEZ BANA O CANAVARIN BAŞINI GETİRİN CENGAVERLERİM!..

Karahan'ın emri üzerine yirmi moğol süvarisi canavarın bulunduğu ormana doğru ilerlemeye başladılar.
8
Ormana girdiklerinde dikkati çeken bir sessizlik ile karşılaştılar. Günler öncesinin cıvıl cıvıl kuş seslerinden,. Tavşanların birbirleri ile olan eyleşlerinden bir eser kalmamıştı. Ağaçlar, otlar kısmen yanmış, orman esrarlı bir havaya bürünmüştü...
TANRIM! NELER OLMUŞ BURALARA!
Buğra, Askerleri az önce canavarın Tigin ile kendisine saldırdığı yere getirdi..
ŞURAYA BAKIN! İŞTE TİGİN!
OLUR ŞEY DEĞİL! KAVRULMUŞ, TİGİN KÖMÜR OLMUŞ! KAPKARA OLMUŞ!..
Tigin'in cansız vücudu kavrulmuş, otlar üzerinde yatıyordu. Elbiseleri yanmış, çıplak vücudu kömür yığını haline gelmişti...
TİGİN! YİĞİT KARDEŞİMİZ. TANRI GÜNAHLARINI AF ETSİN!
İşte tam o sırada, bütün askerler büyük bir gölgenin üzerlerine doğru geldiğini gördüler...

ŞURAYA BAKIN! GÖK TANRI HEPİMİZİ KORUSUN!..
ÇABUK KAÇALIM! YAKACAK, KAVURACAK BİZİ!
KAÇALIM BOGA! ÜSTÜMÜZE GELİYOR!..
Canavar ın ağzından büyük bir alev çıktı. Canavara en yakın olan Boga korkunç çığlıklar atarak cayır cayır yandı...

O günden sonra ne Karahan'ın yirmi süvarisini gören oldu, ne de onlardan bir haber alındı. Artık herkes ormana girmekten korkar olmuştu. Günler sonra Oğuz avdan dönüyordu...
10
Halkın üzüntülü hali Oğuz'un gözünden kaçmamıştı.
YOKLUĞUMDA BURADA KÖTÜ ŞEYLER OLDU HERHALDE.. VARIP BABAMDAN ÖĞRENEYİM.
Az sonra Oğuz, ülkenin tek hakimi, babası Karahan'ın huzurunda idi. Karahan geniş sedirinde oturmuş, bunlu gözlerini sevgili oğluna dikmişti. Avda olan Oğuz, babasının bir derdi olduğunu hemen anlamıştı.
KESKİN GÖZLERİNİZDE KEDER OKUYORUM, SEVGİLİ BABACIĞIM BİR DERDİNİZ Mİ VAR!
Karahan önce sustu. Yiğit oğlunu uzun uzun seyretti sonra...

11
BENİM YİĞİT OĞLUM. BİR DERT Kİ ULU TANRI BUNU DÜŞMANLARIMIZA BİLE VERMESİN...
YOKLUĞUNDA BİR CANAVAR DADANDI ORMANIMIZA.. ARTIK HİÇBİR YİĞİT ORMANA GİRİP AVLANAMIYOR. ORMANIN BERRAK DERESİNDEN SU İÇEMİYORUZ. ÖNCE KOCA TİGİN, SONRA DA YİĞİT BUĞRA VE YİRMİ ER'İM BU CANAVARIN KORKUNÇ DİŞLERİ ARASINDA CAN VERDİLER. BUNDAN BÖYLE GÖKTANRI'YA YALVARMAKTAN BAŞKA BİRŞEY GELMEZ ELİMİZDEN. ÇÜNKÜ ONDAN BAŞKA HİÇKİMSE BİZİ BU DERTDEN KURTARAMAZ!..
Oğuz, babasını bir bir dinledi. Dinledikçede kaşları çatıldı. Kartal bakışlı gözleri bir yere takıldı kaldı. Sonra ağzından gök gürültüsünü andıran bir ses çıktı..
HAYIR BABA, BİRİ VAR! BU DERTDEN SİZİ KURTARACAK BİRİ VAR!
KİM!
BEN!

Oğuz kararını vermişti. Çadırdan çıktı. Hızla atına atladı.
DÖNDÜĞÜMDE YANIMDA CANAVAR'IN BAŞI DA OLACAK BABA!
Oğuz atını topuklarken KARAHAN ardından bakakaldı, kara gözlerinde kimsenin göremediği yaşlar birikti. Oğlu ile övünüyordu.
YOLUN AÇIK OLSUN YİĞİT OĞLUM!
12
Bu arada Oğuz, obaya çok yakından ormana girmişti bile.
İŞTE GELDİM.
Oğuz, ormanın derinliklerine giren bayırı çıkarken bir yandan da obasının yirmiiki yiğidini öldüren canavarı merak ediyor, onunla nasıl savaşacağını düşünüyordu..

Orman, büyük bir sessizliğe gömülmüştü. Bu durum Oğuz'un gözünden kaçmadı.
BABAM BOŞUNA BU KADAR KEDERLENMEZ. ACABA NASIL BİR YARATIK BU?
BU KADAR YİĞİDİMİZİ ÖLDÜRDÜĞÜNE GÖRE ÇOK GÜÇLÜ OLMALI. O GÜÇLÜ İSE BEN AKILLIYIM..
BENİM DEĞİL, ONUN BANA GELMESİNİ BEKLEYECEĞİM!..
Oğuz, böyle düşüne düşüne ormana iyice girmişti. Atından indi.
HAYDİ SARIKIZ BİRAZ DOLAŞ, BEN ÇAĞIRMADAN DA GELME!
Yayını ve sadağını aldı. Arkasından besili bir geyik Oğuz'un şaşmaz okundan kurtulamadı.

Oğuz, avladığı geyiği bir ağaca astı. Gün yavaş yavaş batmaya başlamış, ormana akşam serinliği çökmüştü.
14
CANAVAR MUTLAKA KAN KOKUSUNA GE-LECEKTİR..
Oğuz saatlerce bekledi. Fakat canavar gelmedi. Gün batmıştı. Genç savaşçı bütün gece bek-ledi amma...
sonunda saklandığı kayalığın arkasında uyuyuverdi..
Güneşin ilk ışınları ağaçların yeşil yaprakları arasından sü-zülür süzülmez Oğuz uyandı. Ağaca asmış olduğu geyiği ye-rinde göremedi..
OLAMAZ! GEYİK YOK! CANAVAR ALMIŞ ONU!..

Oğuz, uyumakla büyük hata etti-ğini anladı. Henüz bir şey kaybet-miş sayılmazdı. Geyiği alan cana-var, bir yenisini almak için tek-rar gelecekti...
BİR HAYVAN DAHA AVLAMA-LIYIM!..
15
Bu kez güçlü ve diri bir ayı Oğuz'un insanüstü kuvvetin-den kurtulamadı..
TAM CANAVAR'A GÖRE BİR YEM!
Oğuz, ayıyı da aynı ağaca astı. Bu sefer uyumamağa, bütün gece cana-varın gelmesini beklemeye karar-lıydı. Tekrar kayanın arkasına giz-lendi..
Saatler geçti, gözünü bir kez bile kırpmadı.
HAYDİ! GEL ARTIK SABIRSI-LANDIRMA BENİ!

Oğuz, bütün gün bekledi, durdu. Güneş batmaya başlamış, orman'a alaca bir karanlık çökmüştü. İşte tam o sırada karşıki ağaçlar arasından bir gölgenin çıkdığını gördü..
İŞTE O!
HESAP VAKTİ GELDİ!
Oğuz, ömründe hiç görmediği bu canavarı görünce, gizlendiği yerden çıktı. Hızla arkasına atıldı...
Kılıcını büyük bir güçle canavarın arkasına sallamaya başladı.
AL BAKALIM!

Oğuz'un beklediği an gelmişti. İntikam ateşi ile yanan yüreğindeki hırs, bileklerin-deki efsanevi güç ile birleşmişti. Kılıcı ile durmaksızın vurdu, vurdu. vurdu!.
GEBER, KANA SUSA-MIŞ YARATIK! GEBER!
Fakat bir ara hiç beklenmeyen bir şey oldu. Canavar bir silkinişte sırtındaki oğuz'u fırlattı attı.

ŞİMDİ MAHVOLDUM İŞTE!
18
Düşer düşmez ayağa kalkan Oğuz, canavar ile burun buruna gelince....
... kılıcını rastgele sallamaya başladı...

Oğuz'un son darbesini yiyen canavar sendeledi. Ağzından ve burnundan çıkan korkunç alevler kayboldu.
19
SONUM GELDİ!
O DA NE? DURDU! ÖLÜYOR GALİBA!
?!
Canavar, vücudunun tek can alıcı yeri olan kalbinden vurulunca ölmüştü...
Oğuz kaçamadı. Canavarın ağır gövdesi üstüne yıkıldı...
EZİLECEĞİM! KAÇMALIYIM!..

Bu sırada Karahan oğlunun döneceğinden emin, çadırında Oğuz'u bekliyordu.
20
Birden içeri telaşlı bir asker girdi. Gözlerinden mutluluk okunuyordu.
YÜCE HAN'IM! OĞLUNUZ OĞUZ GELİYOR! CANAVARI DA ÖLDÜRMÜŞ!
Karahan sevinçle yerinden fırladı ve..
OĞUZ MU DEDİN?.
dışarı çıktı.
OH! ÇOK ŞÜKÜR! DÖNECEĞİNE EMİNDİM AMA GENE DE BİR ADA KORKTUM.
İŞTE BABACIĞIM. DÖNDÜĞÜMDE SANA CANAVARIN BAŞINI DA GETİRECEĞİM DEMİŞTİM.

Oğuz Kağan'ın ormana musallat olan canavarı öldürmesinden sonra yurd, büyük bir huzura kavuşmuştu. Genç Hun yiğitleri Oğuz'un adını saygı ile anarlarken, güzel Hun kızları onun adını duyunca bile yanakları al al oluyor, gözleri ta uzaklara dalıyordu.
İşte o günlerden birinde, biribirinden güzel Hun kızları su kenarında hem sohbet ediyorlar, hem de çamaşır yıkıyorlardı...
21
HAYDİ KIZLAR, ELİNİZİ ÇABUK TUTUN. BİRAZDAN HAVA KARARACAK..
Bu arada çalılıklar arasından birisi, elinin tersi ile önündeki dalları iterek güzel kızları gözlemeye başladı...
Gözlerinden ateşler saçan bu adam MEÇU idi. Oğuz'u yurdda ne kadar sever ve sayarlarsa Meçu'dan da o kadar nefret eder ve korkarlardı...

AMANIN KIZLAR! ÇALILARIN ARDINDA BİRİ VAR!
22
Derin bir sessizlik oldu. Karşılarında ki çalıların arasından çıkan bir gölge ağır ağır kendilerine yaklaşıyordu...
Bu gölgenin sahibi Oğuz KAĞAN'dan başkası değildi.
ALLAH KAHRETSİN O! OĞUZ! NEREDEN ÇIKTI BU HERİF?
KAÇALIM KIZLAR!
Fakat kızların bir tanesi Oğuz'u görünce kaçmadı...
OĞUZ KAĞAN BU!

Oğuz, kendisine hayranlıkla bakan bu güzel kızdan gözlerini ayırmadan sordu...
23
SÖYLE GÜZEL KIZ, ARKADAŞLARIN NEDEN KAÇTILAR ?..
BİLMEM. KORKTULAR HERHALDE.
PEKİ SEN KORKMADIN MI?
Uygur güzeli başını öne eğdi. Cevap vermedi. Kısa süren bir sessizliğin ardından genç kız başını kaldırdığında Oğuz Kağan'ın gözleriyle karşılaştı. Türk'lerin bu efsanevi kahramanını ilk kez bu kadar yakından görüyordu.
Oğuz, şimdiye dek görmediği bu güzellik karşısında damarlarındaki kanın alev alev yandığını hissetti.
HAVA KARARIYOR. SENİ KÖYE GÖTÜREYİM..
İki genç köyün yolunu tuttuğunda çalıların ardındaki Meçu, öfkeden mosmor olmuştu—

Oğuz, Uygur güzelinini atı-na almış, kö-ye doğru gidiyorlardı..
24
Bir ara rüzgâr, kızın başındaki örtü-yü alıp götürünce, simsiyah saçları ile Oğuz, yanında dünya güzeli bir me-lek taşıdığını gördü.
Bu arada Meçu'nun yüreğini tarif-siz bir öfke kaplamıştı.
Bir müddet arkalarından ba-kakaldı. Neden sonra eli kılı-cının kabzasına gitti. Sımsıkı kavradı.
TANRI'NIN BELÂSI! YA-ŞATMAYACA-ĞIM SENİ OĞUZ. SIKI DUR MEÇU GELİYOR!..
İŞTE KÖYE GELDİK SAYILIR GÜZEL KIZ. FAKAT HALÂ ADINI SÖYLE-MEDİN BANA!..

Güneş batmak üzere iken genç kızın yeşillikler içinde güzel köyüne varmışlardı.
25
İŞTE KÖYÜNE GELDİK.
Oğuz, sorduğu sorunun cevabını ancak uygur güzelinin köyüne geldiklerinde almıştı.
ADIM BURCU YİĞİDİM!
Güzel Burcu giderken son bir kez Oğuz'a baktı ve...
BENİ GETİRDİĞİN İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM. İYİ AKŞAMLAR...
SANA DA GÜZEL BURCU. SANA DA!

Kahramanımız gözlerini güzel Burcu'dan bir an bile ayırmadan ağır ağır atına bindi.
SENİ TEKRAR GÖRECEĞİM BURCU!..
Sonra da kendi köyünün yolunu tuttu.
HOŞÇAKAL!
TANRIM! NE OLU_YOR BANA? NEDEN OĞUZ GİDİYOR DİYE SIKINTI KAPLA_DI İÇİMİ?
HEEY! ÇOCUKLAR, OR-MANDA Kİ CANAVARI ÖLDÜREN OĞUZ KAĞAN DEĞİL Mİ BU NASIL DA TANIMADIK?
Kötülerin amansız düşmanı olan bu yiğit delikanlı, hayatında ilk kez savaştan ve avdan başka şeyler düşünmeye başlamıştı. Güzel Burcu'yu gördüğü an yüreğini kapla_yan sıcaklık artmıştı. Atını ser-best bıraktı. Anlayışlı hayvan ağır ağır gidiyor, sahibini dalmış olduğu güzel Bur-cu'nun hayalinden uyan_dırmak istemiyordu_

Gün batmış, ovaya alaca bir karanlık çökmüştü. Karanlığın içinden kopup gelen dört moğol, atlarını delice sürüyorlardı. En önde giden Meçu idi.
27
TAMAM ÇOCUKLAR! BURCU'NUN KÖYÜNE GELDİK SAYILIR. BU GECE İŞ BİTMELİ!.
MEÇU REİS, SEN BU İŞİ OLMUŞ BİTMİŞ SAY ARTIK...
İSTE KÖY AŞAĞIDA ŞİMDİ BÜTÜN MESELE SESSİZCE KÖYE SÜZÜLÜP, GÜZEL BURCU'YU KİMSE GÖRMEDEN KAÇIRMAK!..
UNUTMAYIN! ANCAK BURCU'YU KAÇIRDIKDAN SONRA PAYINIZI ALACAKSINIZ.
BİR AKSİLİK ÇIKARSA, METELİK BİLE ALAMAZSINIZ BENDEN!
!

Dördü de atlarından inip, köye uzak, kuytu bir köşede bağladıkdan sonra, sessizce güzel Burcu'nun köyüne ilerlemeye başladılar.
BURCU'YU ELİMİZLE KOYMUS GİBİ BULACAĞIZ..
28
ONU AYLAR ÖNCE GÖRDÜĞÜMDEN BERİ HER GÜN İZLİYORDUM, YERİNİ EZBERLEDİM ARTIK.
Meçu devamlı konuşuyor, adamları cevap vermeksizin onu dinliyorlardı. Nihayet köye girdiler.
Karanlıkta parlayan bir bıçak, Burcu'nun çadırını baştan aşağı yırtıverdi...
İSTE! UYUYOR, NE KADAR DA GÜZEL!..

Meçu ve adamları gece her kes uykuda iken sesizce gü zel Burcu'nun çadırına gir- diler.
29
Genç kız hafif bir gürültü du- yunca gözlerini araladı.
Karşısında şim- diye kadar hiç görmediği adam- lar duruyordu..
Güzel Burcu'nun ba- ğırmasına fırsat kalmadı İri bir el genç kızın gü- zel ağzını kapatıverdi.
TAMAM OLDU BU İŞ! HAYDİ GİDİYORUZ..
Çapulcuların geldik- leri gibi gitmeleri bir ol du. Bu arada güzel Bur cu'yu alıp götürmüşlerdi bile.
HAH HAH HA! BU KADAR KO- LAY OLACAĞINI HİÇ SANMAMIŞ TIM!

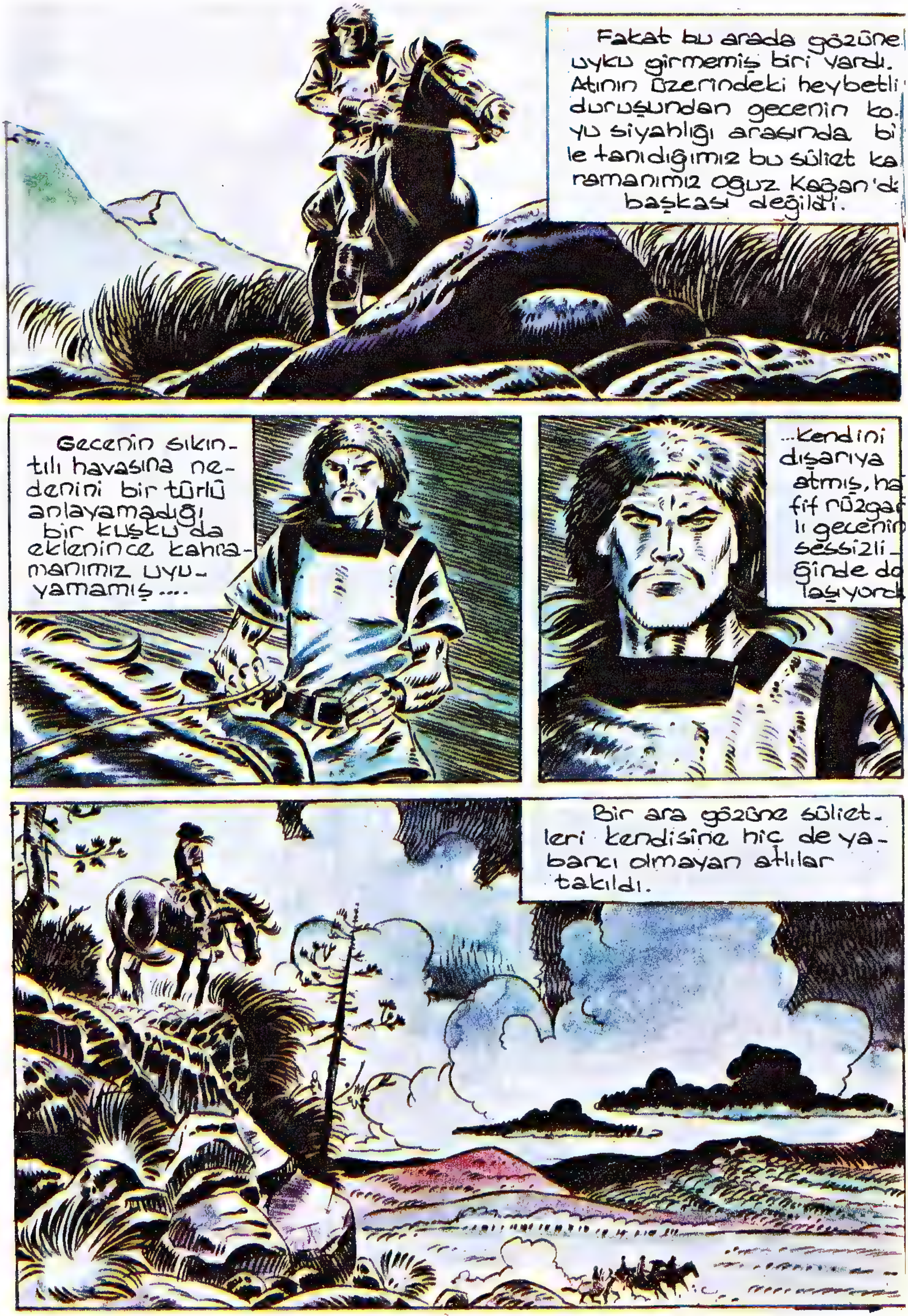
Fakat bu arada gözüne uyku girmemiş biri vardı. Atının üzerindeki heybetli duruşundan gecenin koyu siyahlığı arasında bile tanıdığımız bu silüet kahramanımız Oğuz Kağan'dan başkası değildi.
Gecenin sıkıntılı havasına nedenini bir türlü anlayamadığı bir kuşku da eklenince kahramanımız uyuyamamış....
...kendini dışarıya atmış, hafif rüzgarlı gecenin sessizliğinde dolaşıyordu
Bir ara gözüne silüetleri kendisine hiç de yabancı olmayan atlılar takıldı.

Oğuz keskin gözlerini hızla uzaklaşan atlılara dikerek mırıldandı.
BUNLAR MOĞOL ÇAPULCULARI! YANLARINDA DA MECU VAR. BİR KIZI KAÇIRMIŞLAR GALİBA!
31
GİDİP BİR GÖRELİM! KİMİN KIZINI, NEDEN KAÇIRIYORLAR?
MECU İYİ ADAM DEĞİLDİR. KÖTÜ İŞLER ÇEVİRİYORLARSA DÜNYAYI BAŞLARINA YIKARIM!
HAYDİ GÜZEL KISRAĞIM! HIZLAN, YAKALAYALIM ŞUNLARI!

Bu arada Meşu ve adamları peşlerine düşen Oğuz Kağan'dan habersiz gidiyorlardı...
HAYDİ! YETER ARTIK SURAT ASTIĞIN. SENİ KAÇIRDI İSEM, KÖTÜ BİR ŞEY YAPACAK DEĞİLİM. KARIM OLACAKSIN. YAKINDA ALIŞIR SEVERSİN BENİ..
32
SİZLER KÖTÜ İNSANLARSINIZ. BU YAPTIĞINIZ KÖTÜLÜK YARIN BÜTÜN YURTDA DUYULACAK! OĞUZ KAĞAN'IN KULAĞINA DA GİDİNCE, BAŞINIZA GELECEKLERİ GÖRÜR GİBİ OLUYORUM...
Oğuz Kağan adı, çapulcular arasında bir an panik yarattı...
TANRIM! ŞİMDİYE KADAR NEDEN DÜŞÜNMEDİK BUNU?!..
OĞUZ KAĞAN HA! DUYACAK OLURSA YAŞATMAZ BİZİ!

Oguz Kagan adı, adamlardan birini çok korkutmuştu..
KAÇMALIYIM! OĞUZ KAĞAN DUYARSA YAŞATMAZ BİZİ!..
TANRIM! NEREDEN GİRDİM BU KÖTÜ İŞE?
GERİ DÖN BOGA!
SANA GERİ DÖN DİYORUM! GERİ DÖN!
Fakat Boga, reisleri Meçu'nün sözlerini duymamıştı bile..
DEMEK BENİ DİNLEMİYORSUN HA!

BAŞLANGIÇTA SÖZ VERENLER İŞLERİNİ BİTİRMEDEN SÖZLERİNDEN DÖNERLERSE SONLARI ÖLÜM OLMALI! OKÇU VUR ŞUNU!
EMREDERSİN MEÇU REİS!
Boga kasıldı. Yüzünde büyük acılar duyan insanların görüntüsü vardı
Ok sırtına saplanmıştı.

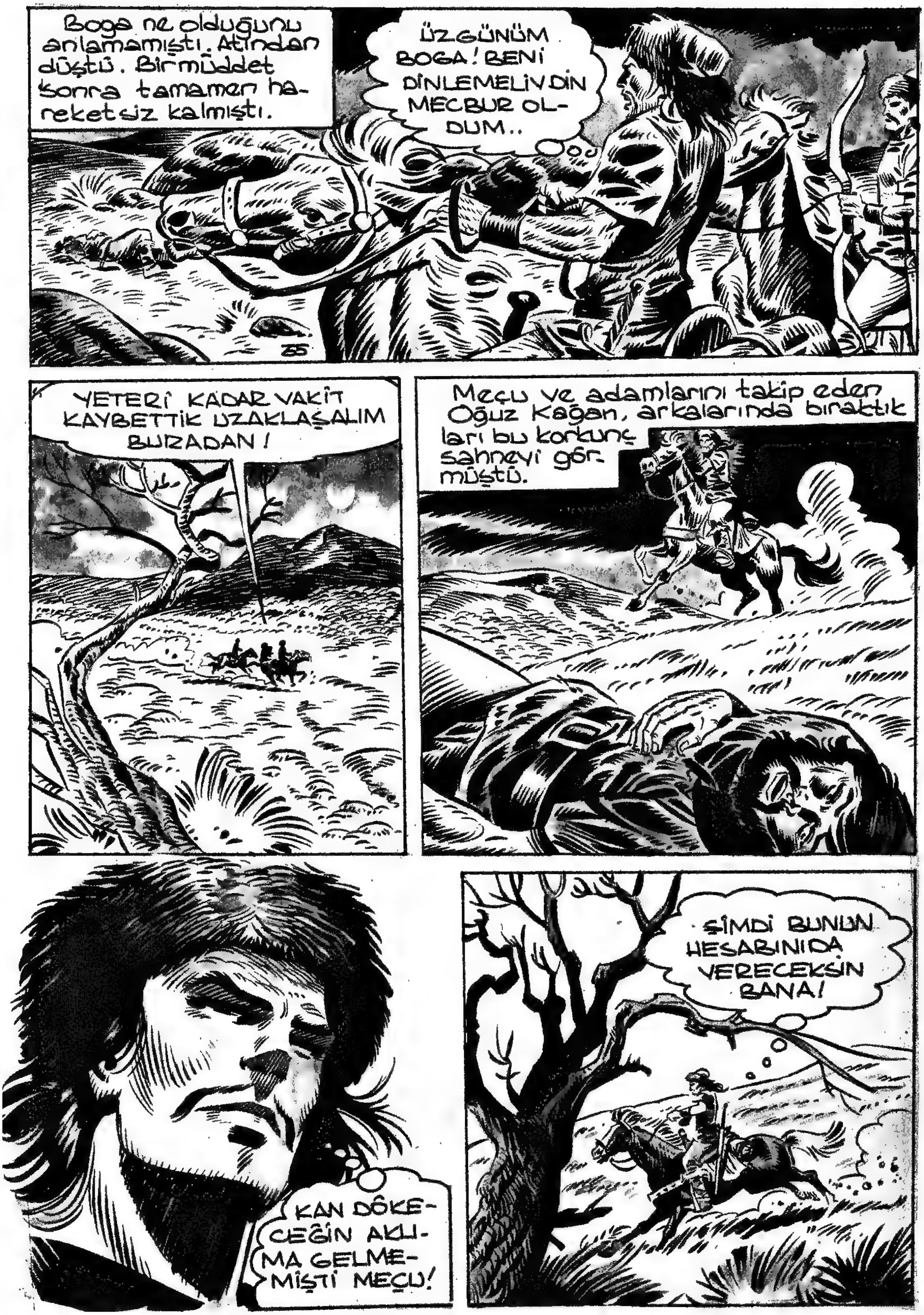
Boga ne olduğunu anlamamıştı. Atından düştü. Birmüddet sonra tamamen hareketsiz kalmıştı.
ÜZGÜNÜM BOGA! BENİ DİNLEMELİYDİN MECBUR OLDUM..
35
YETERİ KADAR VAKİT KAYBETTİK UZAKLAŞALIM BURADAN!
Meçu ve adamlarını takip eden Oğuz Kağan, arkalarında bıraktıkları bu korkunç sahneyi görmüştü.
KAN DÖKECEĞİN AKLIMA GELMEMİŞTİ MEÇU!
ŞİMDİ BUNUN HESABINIDA VERECEKSİN BANA!

Bu sırada Meçu ve adamları işledikleri cinayeti unutmuşçasına doludizgin kaçıyorlardı..
36
HEEY! MEÇU REİS! ŞURAYA, TEPEYE BAK!
OĞUZ KAĞAN!..
BAKIYORUM BENİ HEMEN TANIDIN MEÇU! SIKI DURUN OĞUZ KAĞAN GELİYOR!

Meçu, Oğuz Kağan'ın kendilerine saldıracağını görünce hemen kesin kararını verdi..
BURCU'YU YERE İNDİR! DÖVÜŞECEĞİZ!..
Çapulcu, Meçu'nun emrini derhal yerine getirerek güzel Burcu'yu atından indirdi...
HAYDİ GÜZELİM! ATLA AŞAĞI. GİT, BİR YERE USLU USLU OTUR.
Aynı anda Oğuz Kağan kılıcını çekmiş, atını Meçu ve adamlarının üzerine doğru sürmüştü bile.
SAVULUN!

Burcu, bir kayanın ardına gizlenerek korku dolu gözlerle bu korkunç sahneyi izlemeye başladı.
Heyecandan tırnaklarını avuçlarına gömerek gözlerini yumdu.
TANRIM! ÖLDÜRMESİNLER ONU!
Gözlerini açtığı vakit..
Kulaklarını bir an havada çarpışan kılıçların madeni sesi doldurdu. Sonra da acı bir çığlık kanını dondurdu.
Kılıcından kan damlayan Oğuz Kağan'ı atının üzerinde bir heykel gibi durduğunu gördü..

Meçu'nun gözleri dehşetle yerinden fırladı. Oğuz Kağan en güvendiği adamını bir namlede yere sermişti...
BOGA BOŞUNA KORKMAMIŞ!..
Dişlerini gıcırdattı. Gözleri döndü. Bakışları bulandı. Burnuna kan kokuları geliyordu.
FAKAT GENE DE BİRE KARŞI İKİ KİŞİYİZ..
NE DURUYORSUN SERSEM HERİF! GEBERTELİM ŞUNU!..

İkinci saldırı da ilkinin bir kopyası gibi oldu. Oğuz'un kılıcı Meçu'nun son adamını da cansız yere sermişti.
YANDIM
40.
ARTIK HERŞEY BİTTİ! OĞUZ KAĞAN'I KILIÇ GÜCÜ İLE ASLA YENEMEM. BİR ŞEYLER YAPMAM LÂZIM!..
Meçu öfkesinden mosmor olmuştu. gözlerini Oğuz'a dikerek kılıcını yere attı.
TEKE TEK KALDIK OĞUZ KAĞAN! İŞTE, KILICIMI DA ATTIM. KILIÇSIZ BİR KİŞİYE SALDIRMAYACAK KADAR MERTSİN! SANA YUMRUK YUMRUĞA DÖVÜŞMEYİ TEKLİF EDİYORUM!

Rakibi ne şartlar altında, ne şekillerle dövüşmek isterse istesin, Oğuz Kağan'ın bunları reddetmesi karekterinde yoktu. Bu yüzden Meçu'nun teklifini hemen kabul etti...
OLDU MEÇU! NASIL İSTERSEN..
Her ikisi de atlarından indiler...
Sert adımlarla birbirlerine doğru yaklaşmaya başladılar...
Oğuz Kağan bir kartal gibi Meçu'nün üzerine indi. Balyoz gibi yumruğunu Meçu'nun burnunun üzerine patlattı...
Yıldırım çarpmışa dönen Meçu, ağzı burnu kan içinde kendini yerde buldu...
NE OLDU BANA?!...

Meçu iyice sersemlemişti. Ayağa kalkmak istedi becere-remedi. Oğuz Kağan'ı ha-yal meyal tepesinde gördü..
SÖYLE! ŞİMDİ SANA NE YAPAYIM?...
Meçu'nun patlayan burnundan oluk gibi kan fışkırıyordu. Yüzü tanınmaz halde idi. Korkunç kinini kusarcasına haykırdı...
ÖLDÜR! ÖLDÜR BENİ!
HAYIR! SİLAHSIZ BİRİNİ ÖLDÜ-REMEM. BUNU İYİ BİLİRSİN..
GİT BURALARDAN MEÇU!.. DEFOL! BU YURDUN İYİ KALPLİ İNSANLARI ARASINDA SENİN GİBİ KÖTÜLERİN YERİ YOK... DEFOL!..
GİT VE GÖZÜME GÖZÜK-ME... YOKSA SENİ BİR DAHA AFFETMEM!..

Az sonra Meçu atına atlayarak dört nala uzaklaşmıştı...
43.
Oğuz Kağan döndü. Gözlerini yanı başına kadar gelen güzel Burcu'nun minnet dolu bakışlarına dikti...
GİDELİM ARTIK!
Çok geçmeden köye vardılar...
Genç kız kımıldamaksızın duruyordu. Oğuz, son bir kere kıza baktı...
HOŞÇAKAL BURCU!..
GÜLE GÜLE OĞUZ KAĞAN!
Oğuz Kağan, içinde bir burukluk atını obasına doğru uzanan geniş ovaya sürdü. Gittikçe gözden uzaklaştı ve kayboldu...

Aradan günler, haftalar geçti. Oğuz kağan, Burcu'yu bir türlü unutamıyordu...
Gerçi kendine bir eş arıyordu. Evlenecekti amma bu Burcu olabilir miydi?..
44.
Olaylar teker teker gözünün önünde canlandı. Yurda musallat olan korkunç canavarı öldürmüş, Güzel Burcu'yu tanımış, kötü Moğol çapulcularını öldürmüştü. Ama hiç biri kendisini Burcu'nun güzelliği kadar etkilememişti. Fakat Burcu'yu gerçekten seviyor muydu? İşte bunu bilemiyordu...
Gelecek günler her şeyi daha iyi gösterecekti. Bir kayanın üzerine oturdu. Gözleri alabildiğine uzanan geniş ovanın bir noktasına takılıp kaldı...
BİRİNCİ KISMIN SONU